

Σχετικά με τα αποτελέσματα των εκλογών της 25ης Ιούνη

Ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

1. Στο εκλογικό αποτέλεσμα της 25ης Ιουνίου **αποτυπώθηκαν πιο έντονα οι αρνητικές κοινωνικές και πολιτικές τάσεις της εκλογικής αναμέτρησης της 21ης Μαΐου**. Το ποσοστό της ΝΔ (40,5%), σε συνδυασμό με την περαιτέρω πτώση του ΣΥΡΙΖΑ (17,8%) και μικρή άνοδο του ΠΑΣΟΚ (11,9%), η σημαντική άνοδος της ακροδεξιάς, μαρτυρούν ότι η ΝΔ «έπαιξε» χωρίς πολιτικό αντίπαλο στα βασικά πεδία της ασκούμενης αντεργατικής πολιτικής.

Η τάση πως τα πράγματα έχουν κριθεί οδήγησε και σε μεγάλη μείωση της συμμετοχής (αύξηση της αποχής κατά 8% περίπου), ειδικά στις πιο νέες ηλικίες και στα φτωχά στρώματα, επηρεάζοντας και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Καθώς διαμορφώνεται ένα πλαίσιο, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, όπου εκδηλώνεται η επιθετική αστική στρατηγική, **γίνεται όλο και πιο αναγκαία**, για να υπάρξει απάντηση από τη σκοπιά των εργατικών συμφερόντων, **η συγκρότηση μιας άλλης Αριστεράς**, με βαθύτερες απαντήσεις, κομμουνιστική στρατηγική και επαναστατική τακτική.

2. Στην προεκλογική αντιπαράθεση, η **σύγκλιση ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ** σε μια στάση ανοιχτής συναίνεσης, έγινε πιο φανερή. Ο συναγωνισμός τους με τη ΝΔ, βασίστηκε όχι πλέον στην κλασική κοινοβουλευτική δημαγωγία ποιος θα «δώσει περισσότερα» ψήφουλα, αλλά, αντίθετα, **στο ποιος θα δώσει λιγότερα και θα είναι περισσότερο «υπεύθυνος» και υποτακτικός** στις δημοσιονομικές δεσμεύσεις της ΕΕ και της πρωταρχικότητας των καπιταλιστικών κερδών. Στο πλαίσιο αυτό, η επιθετική γραμμή της ΝΔ, φάνταζε ως η «μόνη εναλλακτική», συνεπικουρούμενη με τα επιχειρήματα της «συνέχειας χωρίς περιπέτειες» και της «υπευθυνότητας».

3. Σε αυτή την εκλογική αναμέτρηση που έγινε με πιο αντιδραστικό εκλογικό σύστημα και με εφαρμογή (όπως και στις προηγούμενες) του αντιδημοκρατικού ορίου του 3%, υπήρξε ακόμη **μεγαλύτερη μετατόπιση προς τη λογική της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης, αντί της πολιτικής τοποθέτησης με ταξικά και πολιτικά κριτήρια**. Η στρέβλωση αυτή επηρέασε περισσότερο τις δυνάμεις της αριστεράς, ειδικά όσων αντιμετώπιζαν τον «κόφτη» του 3% μεταξύ αυτών και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δεν κατάφερε να συγκρατήσει τις δυνάμεις της.

4. Η είσοδος στη Βουλή του (έως τώρα ανύπαρκτου) νεοφασιστικού μορφώματος «Σπαρτιάτες» που στήριξε ο Κασιδιάρης και γενικά η **παραπέρα επικίνδυνη άνοδος της ακροδεξιάς** που εκφράστηκε με την είσοδο για πρώτη φορά στη βουλή της «Νίκης» και την εκ νέου κοινοβουλευτική εκπροσώπηση της «Ελληνικής Λύσης» δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία. **Αντανακλούν την άνοδο της επιθετικότητας της «επίσημης» αστικής πολιτικής σε υπέρ-αντιδραστική κατεύθυνση** σε συνθήκες υποχώρησης μιας συνολικής κομμουνιστικής εναλλακτικής στον καπιταλισμό από θέσεις εργατικής, διεθνιστικής, κοινωνικής απελευθέρωσης. Ειδικότερα για τη χώρα μας, είναι και **αποτέλεσμα μιας ευρύτερης συναίνεσης, ακόμη και από δυνάμεις της κοινοβουλευτικής αριστεράς, στις κυρίαρχες αντιλήψεις και πολιτικές του συστήματος**, γύρω από τα λεγόμενα εθνικά θέματα, τη μετανάστευση, τα θέματα της «τάξης» και της «ασφάλειας» και άλλα. Έτσι, «νομιμοποιούνται» στη λαϊκή συνείδηση οι

απόψεις εθνικιστικών και ρατσιστικών οργανώσεων και επηρεάζουν συνολικά το πολιτικό σκηνικό σε δεξιότερη κατεύθυνση.

5. Το ΚΚΕ εμφανίζει μικρή ενίσχυση, χωρίς να καταφέρνει να επωφεληθεί σημαντικά από την ακόμη μεγαλύτερη υποχώρηση του ΣΥΡΙΖΑ. Στην προεκλογική συζήτηση περιορίστηκε στην προβολή του συνθήματος «αυτοδύναμη αντιπολίτευση», αποφεύγοντας να θέσει ζητήματα ρήξης και συνολικής πολιτικής ανατροπής βασικών πυλώνων της αστικής πολιτικής (έξοδος από ΕΕ/ΝΑΤΟ, πλήγματα σε καπιταλιστική ιδιοκτησία και κερδοφορία με εθνικοποιήσεις και άλλα). Η συνολική του παρουσία περισσότερο παραπέμπει στην ανάγκη να ενισχυθεί το «αποκούμπι» μιας «υπαρκτής Αριστεράς», παρά σε μια δύναμη αποσταθεροποιητική του συστήματος και των επιλογών του.

6. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε και αυτή τη μάχη στο δύσκολο περιβάλλον που διαμορφώνουν οι κοινοβουλευτικές εκλογές με το αντιδημοκρατικό όριο του 3%, προβάλλοντας την ανάγκη της ρήξης με το συνολικό πλαίσιο της αντεργατικής, αντιδραστικής πολιτικής κεφαλαίου, ΕΕ και ΝΑΤΟ στην Ελλάδα, της συνολικής αντικαπιταλιστικής ανατροπής και της ανάγκης για ισχυρή και ανεξάρτητη από την αστική πολιτική, επαναστατική αριστερά. Το αποτέλεσμα αυτής της επιλογής αποτυπώθηκε με ένα βήμα εμπρός στην προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση, το οποίο εξέφρασε τάσεις και υπαρκτές δυνατότητες. Στις εκλογές της 25ης Ιούνη **σημείωσε όμως μεγάλη υποχώρηση καθώς αντιμετώπισε αντικειμενικά ανώτερες δυσκολίες**, με επιστράτευση και των θεωριών περί «χαμένης ψήφου».

Παρόλα αυτά η μεγάλη υποχώρηση των ψήφων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε σχέση με τις εκλογές της 21ης Μάη, αλλά και η μεγάλη απόσταση της εκλογικής της καταγραφής σε σχέση με την επιρροή της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο μαζικό κίνημα και σε σωματεία, συλλόγους και δήμους-περιφέρειες, αναδεικνύει **το πολύ σοβαρό πρόβλημα συνοχής, πολιτικού βάθους και πολιτικών δεσμών με την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, που αντιμετωπίζει.**

Είναι φανερό ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν κατάφερε να πείσει το ευρύτερο δυναμικό των αγώνων, της ριζοσπαστικής αναζήτησης και της ευρύτερης κομμουνιστικής αριστεράς για την αναγκαιότητα και δυνατότητα πολιτικής και εκλογικής έκφρασης υπέρ του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης και προοπτικής στο σήμερα. Παράλληλα τα όρια που ακόμα χαρακτηρίζουν την πάλη του εργατικού-λαϊκού και κινήματος και οι αντιφάσεις της μαχόμενης και αντικαπιταλιστικής αριστεράς εγείρουν δυσκολίες στη σχετικά μαζική απεύθυνση και αποδοχή ενός τέτοιου πολιτικού σχεδίου.

7. Το Νέο Αριστερό Ρεύμα και η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση, στο ερχόμενο διάστημα θα δώσουν όλες τις δυνάμεις τους ώστε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συμβάλει:

- Στη **συγκρότηση μαχητικής ανατρεπτικής αντιπολίτευσης** στην επίθεση κυβέρνησης – κεφαλαίου, με ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό και λαϊκό κίνημα για τη διεκδίκηση των αναγκών και δικαιωμάτων στο πεδίο της εργασίας, της αξιοβίωτης κοινωνικής ζωής (παιδεία, υγεία, κατοικία, ακρίβεια, περιβάλλον κλπ), των ελευθεριών και της ειρήνης ενάντια στους πολεμικούς σχεδιασμούς και εξοπλισμούς.

- Στη **διαμόρφωση, προβολή και πολιτική διεκδίκηση ενός αντικαπιταλιστικού προγράμματος ρήξης με την αστική πολιτική**, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, από τη σκοπιά της συνολικής απελευθέρωσης για να πάρουν οι εργαζόμενοι τον πλούτο και την εξουσία στα χέρια τους.

- Στην ευρύτερη **συνάντηση δυνάμεων της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, με πολιτική ανεξαρτησία από την κοινοβουλευτική αριστερά και ευρώ-σοσιαλδημοκρατικά ρεύματα.**

8. Στο πλαίσιο αυτό, **συζητώντας κριτικά, αυτοκριτικά, αλλά και με απαιτητικότητα, θα δώσουμε το αγωνιστικό πολιτικό παρών**, τόσο στους κοινωνικούς αγώνες απέναντι στη νέα επιδρομή που θα

οργανώσει η κυβέρνηση της ΝΔ και η αστική πολιτική γενικά, όσο και στις επερχόμενες πολιτικές μάχες με πρώτη αυτή των εκλογών σε Δήμους και Περιφέρειες.

Χαιρετίζουμε τις αγωνίστριες και τους αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, που έδωσαν κι αυτή την μάχη. Την επόμενη μέρα, κι όντας στην πρώτη γραμμή των αγώνων, οφείλουν να συζητήσουν ουσιαστικά και να χαράξουν δρόμους ανασυγκρότησης και αντεπίθεσης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στις νέες συνθήκες.

9. Έχουμε επίγνωση της κρίσιμης ιστορικής περιόδου στην οποία μπαίνουμε: Απέναντι στην άκρως επιθετική πολιτική στρατηγική και τακτική του κεφαλαίου για βάθεμα του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, δεν μπορούν να υπάρξουν εναλλακτικές πολιτικές μικροβελτιώσεων και επιμέρους «λύσεων» με αποδοχή του ασφυκτικού πλαισίου της αστικής πολιτικής. Τα διλήμματα είναι σαφή:

- Αντικαπιταλιστικός επαναστατικός δρόμος συγκέντρωσης δυνάμεων για την κοινωνική απελευθέρωση ή βαρβαρότητα, μισανθρωπισμός, μισογυνισμός, πολεμικό σφαγείο λαών και νεολαίας, με απειλή πυρηνικού ολέθρου;
- Αριστερά πραγματικά ανυπότακτη και ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική και απελευθερωτική ή αριστερά συμβιβαστική και καθεστωτική;
- Συνεκτικό πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης ή καθήλωση σε αποσπασματικές συσπειρώσεις και χαλαρές δεσμεύσεις αναντίστοιχες με τις ανάγκες της ταξικής πάλης κατά του ολοκληρωτικού καπιταλισμού της εποχής μας.

Γραφείο Τύπου του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση,

25/6/2023